

עורך:
ברקאי אפרתי.

ליום

עליון קבוע סעד

כ"ה סיון תשפ"ה | פרשת שלח לך | 21.06.25 | גליון מס' 3398

ישראל במלחמה - גיליון 84

עוד יש מפרש לכן באפק, מול ענן שחר כבד, כל שנבקש - לו יהי.
ואם בחלונות הערב, אור גרות החג רועד, כל שנבקש - לו יהי.

לו יהי, לו יהי, אנא, לו יהי. כל שנבקש - לו יהי.

מה קול צנות אני שומע, קול שופר וקול תפים, כל שנבקש - לו יהי.
לו תשמע בתוך כל אלה, גם תפלה אחת מפי, כל שנבקש - לו יהי.

לו יהי, לו יהי, אנא, לו יהי. כל שנבקש - לו יהי.

בתוך שכינה קטנה מוצלת, בית קט עם גג אדם, כל שנבקש - לו יהי.
זה סוף הקיץ סוף הדרך, תן להם לשוב הלום, כל שנבקש - לו יהי.

לו יהי, לו יהי, אנא, לו יהי. כל שנבקש - לו יהי.

ואם פתאום יזרח מאפל, על ראשנו אור כוכב, כל שנבקש לו יהי
אז תן שלווה ותן גם כוח, לכל אלה שנאהב, כל שנבקש לו יהי

לו יהי, לו יהי, אנא, לו יהי. כל שנבקש - לו יהי.

לו יהי / נעמי שמר

הרחבה על השיר בעמוד 6

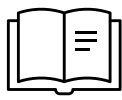
פתיחת שער חדש:

21:00

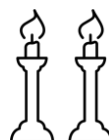
צאת שבת:

20:27

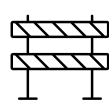
תהילים לנשים:

אביבה לב

נרות שבת:

19:29

סגירת שער חדש:

17:30

דבר תורה / רוצי 309

פרשת השבוע מדברת על המרגלים שתרו את הארץ לפני הכניסה אליה אבל המילים נשמעות מדויקות גם למרגלים התרים ארץ מאיימת אבל זבת חלב ודבש שרחוקה אלפי קילומטרים מהארץ המובטחת. המרגלים חוזרים והדעות חלוקות. רוב מוחלט טוען שהמלחמה תהיה קשה והמחירים בלתי אפשריים:

**אָפֶס כִּי־עָזוּ הָעָם הַיֹּשֵׁב בָּאָרֶץ וְהָעָרִים בְּצֻרוֹת גְּדֹלֹת מְאֹד וְגַם־יְלָדֵי הָעֵנָק רָאִינוּ שָׁם.
עַמְלֵק יוֹשֵׁב בָּאָרֶץ הַנֶּגֶב...**

אבל יש דעת מיעוט עיקשת שטוענת שאפשר וצריך להילחם:

וַיֹּהֶם כָּל־בְּנֵי אֶת־הָעָם אֶל־מֹשֶׁה וְיֹאמְרוּ עֵלֶּה נַעֲלֶה וְיִרְשְׁנוּ אֶת־הָאָרֶץ כִּי־יָכוֹל נוֹכַח לָהּ!

פירושים רבים נכתבו על הפער בין המרגלים השונים, אני רוצה לטעון שחלק מן הפער הזה נובע מהראיה הטקסטית של מחיר המלחמה היום בהווה למול הראיה האסטרטגית של מטרת המלחמה והחזון לעתיד.

בנאום שנשא ראש הממשלה מנחם בגין בכיכר מלכי ישראל היו נושאים רבים, אבל מה שזוכרים בעיקר הוא מה שנתן לנאום הזה את הכינוי "נאום הצ'צ'יחים". חבל שאנחנו זוכרים את הנאום הזה רק ככה כי היו בו דברים נוספים שנעלמו מהזיכרון הציבורי. השבת יש לנו הזדמנות להקשיב לדברים אחרים שנאמרו באותו נאום ורלוונטים ביותר לפרשת השבוע שלנו גם בקריאת תורה וגם בקריאת המציאות ההיסטורית שלנו:

"אנחנו שינינו מן היסוד את שיטת ההגנה על עמנו מפני המחבלים המרצחים... היו באים המחבלים המרצחים, תופסים בני ערובה, הורגים איש, אשה וילד, ולאחר מכן היה צבאנו יוצא מן המחבלים ועושה בהם שפטים. אנחנו שינינו את השיטה הזאת מן הקצה אל הקצה. אין עוד תגמול. יש יוזמה מונעת: אנחנו יוצאים לקראתם, חודרים אל תוך בסיסייהם ושם אנחנו עושים בהם שפטים. איננו עוד מחכים עד שיבואו אלינו וישפכו דמנו. אבחנו חודרים אל הבסיסים של המחבלים ואנחנו לא נותנים להם מנוח, לא ביום ולא בלילה. לעתים אנחנו מכים בהם שלוש פעמים בעשרים וארבע שעות, מן הים, מן היבשה, מן האוויר. חיל ורעדה מנת חלקם. אימה ופחד נפלו עליהם. אין להם זמן להתארגן ולתכנן ולהתנפל עלינו... זוהי ההגנה היעילה, האמיתית, על עמנו, על ילדינו, על נשותינו, על אזרחינו, על כל עם ישראל, ובהגנה זו נמשיך גם בעתיד!

עלפי שיטה זו... יצאו טייסינו לעבר בגדד והשמידו את הכור האטומי. היום אין כבר ספק שסדאם חוסיין, אותו עריץ דמים אשר רצח במו ידיו את טובי ידידיו כדי להשתלט על ארצו, הכין לנו פצצות אטומיות. הוא, לפני יומיים פנה לכל עמי ערב ואפילו לאומות אחרות בקריאה: הבו לנו פצצות אטומיות...

ימים נוראים ולילות קשים עברו עלינו מאז נודע לנו שבאוסיראק מכינים נגדנו פצצות אטומיות. היתה לנו דילמה נוראה. נניח שאנחנו לא עושים שום פעולה. מה יהיה עלינו, וקודם כל על ילדינו? חמש מלחמות ניהלנו בארץ הזאת. בכולן ניצחנו. איננו רוצים מלחמה שישית. איננו רוצים יתמות ושכול. אנחנו רוצים לתת לעמנו תקופה היסטורית של שלום עם כל שכנינו...

הפעם, עם פצצות אטומיות בידי עירק, אויב דמים אכזרי, כאשר היינו יוצאים לרחובות ורואים קבוצת ילדים שלנו משחקת, היינו מתבוננים בהם והיינו שואלים את עצמנו: היום הם בני חמש. בעוד שנתיים, שלוש שנים, יהיו בני שבע או שמונה. מה יהיה עליהם כאשר בידי סדאם חוסיין יהיו אפילו רק שתיים או שלוש פצצות נוסח הירושמה ונגסאקי? הרי רבבות מהם עלולים להיהרג או להיפגע. אם הם נפגעים, יהיו אינוואלידים לשלושה - דורות או יותר, עלפי הניסיון שהיה ביפן. ולכן שאלנו את עצמנו: מה נעשה? איך נסלח לנו לעצמנו אם הלילה לא נפעל? זה היה החלק הראשון של השאלה. והחלק השני היה: ואם נשלח את טייסינו, שם ישנו מבצר, שדה תעופה מיוחד, עם מטוסי יירוט... מה יהיה אם הטילים האלה יורידו את מטוסינו ואת טייסינו, וחלילה ייהרגו או יילקחו בשבי?...

כך היינו צריכים לשאול את עצמנו בדילמה הנוראה שהיתה מנת חלקנו. ביום הראשון לפני שלושה שבועות, בדירתי בירושלים, נפגשה הממשלה, ואני קיבלתי, אישם בין 5.00 ל-5.30, את הידיעה הראשונה מן הרמטכ"ל, ויצאתי אל חברי וידידי, ויכולתי לומר להם: רבותי, ברגעים אלה טסים מטוסינו לעבר בגדד, להשמיד את הכור האטומי ולהציל את ישראל. כעבור שעה ועשר דקות, הודיעני הרמטכ"ל, ואני יצאתי ומסרתי לחברי את ההודעה לאמור: המטרה הושמדה, כל טייסינו חוזרים הביתה. כעבור שעה ועשרים קיבלתי את ההודעה הסופית מאת הרמטכ"ל: כל טייסינו נחתו בשלום בבית, איש מהם לא נפגע. והכור האטומי קרס נפל, איננו! לא יהיה עוד! ילדי ישראל יחיו! ויקימו בתים להם! ועם ישראל יחיה בארץ ישראל, לדורי דורות, ולא יהיה מחריד. זאת היתה פעולת הישע, למען עמנו, ובעיקר, למען ילדינו!

המחיר היה עלול להיות כבד מאוד, אבל בגין חשב על הילדים בני החמש ועל העתיד שלהם.

גם יהושע וכלב חשבו על העתיד של עם ישראל בארצו המובטחת ועל העתיד המשגשג.

וגם אנחנו מבינים שעתיד העם הנפלא שלנו בארץ הזו תלוי ביכולת שלנו להעז ולשלם מחירים בהווה.

עֲלֵה נִעְלָה וְיִרְשְׁנוּ אֶתְּהָ כִּי־כֹל נוֹכַל לָהּ!

שבת שלום

לוח זמנים – ימי החול:

04:38–04:37	זמן טלית ותפילין
06:00	שחרית א'
06:45	שחרית ב'
08:05	שחרית בבית הספר
09:11–09:10	סוף זמן קריאת שמע
19:40	מנחה משניות וערבית
19:50–19:49	שקיעה
20:10	ערבית
21:00	ערבית ב' (שקד ג')

שבת מארכיט.

ראש חודש תמוז

יחול ביום חמישי וביום שישי.

המולד: ליל ה', שעה 09:58 דק.

4 חלקים.

חודש סיון.

על פי לוח ארץ-ישראל. הרב טוקצינסקי.

תפילות שחרית בימי החול,

יתקיימו בבית כנסת ע"מ בשעות:

- 06:00
- 06:45
- 07:30

לוח זמנים – שבת שלח לד:

19:29	הדלקת נרות
14:00	מנחה בבי"כ
19:39	מנחה, קבלת שבת וערבית
06:45	שחרית א' במועדון
08:00	שחרית עדות המזרח
08:30	שחרית ב' במועדון
	תפילת ילדים
	שיעור פ"ש במועדון
13:30	שירת ברזילי
14:00	מנחה א' במועדון
14:00	מנחה (בבית שנון)
17:20	תהילים לילדים אפרת ביליה
17:20	תהילים לנשים אביבה לב
17:30	מנחה עדות המזרח
17:40	מנחה ב'
18:00	שיעורו של יצחק שלומי במועדון
20:27	צאת השבת

תפילות ליל שבת יתקיימו ב:

- בי"כ ע"מ
- מועדון לחבר
- צריף (עם המכינה)
- מרפסת צור בן עמי
- פרגולת מוישל'ה גינזברג

ואצת דת – אירוצי שיא לכבודת תורה

המכילה חונכת את בית הכנסת בצריף – ביום שישי כ"ה באייר, לאחר שהקבלן גולן ואחיו המסור חגי סיימו את כלל עבודות השיקום בבניין הצריף, לאחר שמוישלה גינזברג אישר שהכל עומד בתקן, לאחר שאליוסף אש טיפל בכל התיאומים והעברות הכספים, ולאחר שאתי קימלמן סיימה לסייע בבחירת העיצובים בטוב טעם, נכנסו בנות ובני המכילה בשירה וריקודים עם ספר התורה שתרגם הנדבן אהרן שלומון, לבית הכנסת שנחשב ושוקם. עוד אירוע היסטורי בתוך שלל אירועי מלחמת חרבות ברזל. השמחה הייתה רבה ומיד לאחר מכן קבעו מזוזות הרב ארי, איציק יבלונסקי ואנוכי. בינתיים עבד פני אוחנה הנגר החרוץ על הספריות, שולחן הקריאה בתורה ושירות לצורכי הקודש. השירות והספריות נתרמו כולן על ידי משפחות סעד, כמו כן נתלתה בבית הכנסת הפרוכת שתרמו נשות רחובות ועליה רקומים שמות חללי סעד במלחמת חרבות ברזל: נבו שלמה ארד, דור רידר, רוז לובין ורבקה ברוך הי"ד.

חונכת בית כנסת בצריף על ידי כלל הקהילה תתקיים אי"ה באמצע אלול, פרטים יפורסמו לקראת האירוע.

הכנסת ספר תורה בבי"כ ע"מ בן רימון הישן – לאחר שציונה ביטון ומשפחתה סיימו לכתוב ספר תורה לזכרם של הסבים והסבתות שעלו לארץ – יוסף וזוהרה ביטון, שלמה ורחל אלמקייס, ולזכר חיילי צה"ל הגיבורים שנפלו על קידוש השם במלחמת חרבות ברזל, הגיעה משפחת ביטון לסעד להכנסת ספר התורה. המשפחה הייתה אסירת תודה על הלבביות וקבלת הפנים החמה ששדרו אנשי וילדי סעד. ברכו את הקהילה בימים שקטים והמשך צמיחה ובקשו להמשיך את הקשר עם סעד. השאלה הגדולה היא – איך עושים זאת?

מבקשת להודות בשם הצוות לרב ארי שליווה את הצוות ואת האירוע כולו. לאסף סוברי שדאג לנושאים המוזיקליים והיה בצוות מראשיתו, לחופני דנין על הקשר עם משפחת ביטון וכל התיאומים הנלווים. למרי סולומון וגלית דנין על עיצוב אולם הסעודה וסיוע בתפריט. לבת עמי ודויתן גולדנברג על סיוע בכל הנדרש בבית הכנסת הגדול לקבלת הפנים ובמיוחד על תהלכה שמחה ומכובדת. לחגיב חכמון וגל דנין על התרוצצות בלתי פוסקת לאורך היום כולו על מנת שכל דבר יגיע למקומו. לספיר גרשי ואילה סילברמן על קבלת הפנים בבית כנסת ע"מ, לשרה עברון שברכה בשם הנהלת הקהילה, לאורן סולומון שהודה בשם המתפללים, למוישלה גינזברג שסיכם בשם צוות השיפוז, לכולכם תודה על דברי הטעם בסעודת המצווה עם משפחת ביטון. לצאלה אייל על ניהול צוות הסעודה והחזרת חדר האוכל לקדמותו.

תרומה מיוחדת ניתנה לנו לאירוע – אופיר מגידש, ששמע על הכנסת ספר תורה בסעד, כל כך התרגש ותרם את כל הפירות היפים שחיכו בעמדות השונות, תודה ותזכה למצוות.

ובשוליי האירוע – השיבולים והגבסניות שקישטו את טקס הביכורים נתנו לנו ע"י מילכה וצוות החינוך. הם קישטו את חדר האוכל בסעודה ולאחר מכן הועברו לבית הכנסת ונשזרו בזרים שקישטו את בית הכנסת בחג השבועות. ברוך ה' ששיתופי הפעולה והתיאומים בין הצוותים חוסכים לנו כקהילה וגם שומרים על הסביבה.

חג השבועות – נפתח ביופייה של האכסניה. קישוט בית הכנסת לחג הכניס לאווירה חגיגית ונעשה על ידי הדר ועמיעד בן עמי, מיה ואמיתי אייל ושלמה הימן, תבורכו מפי עליון.

לאחר שבשנה שעברה אירחנו את הרב יואל בן-נון, השנה כבדו אותנו בשיעורים ד"ר שולמית ורבי זאביק קיציס. השיעור הראשון שהועבר בשניים, היה בו גם מן החסידי וגם מן הקבלי, העברתו בקו הוסיפה לעומקים שבו. בטיש החסידי ניכר היה כי זאביק הוא נצר למשפחת אדמו"רים, בקיא בניגונים וסיפורים.

בישיבת הסיכום של ועדת דת העלינו את השאלה האם בלילה הזה נכון לבנות על מלמדים מכוחותינו שלנו או שדווקא הזמנתם של אורחים חיצוניים מגוונת את החג ומוסיפה מיוחדות ללימוד? הסיכום היה שבהחלט חשוב להזמין מלמדים אורחים בנוסף לכוחות הפנימיים של סעד שמעניקים לנו שיעורים לאורך השנה כולה. התבררנו בקהילתנו במלמדות ומלמדים רבים וזו עוד הזדמנות להודות להם על ההעשרה התורנית, רוחנית. זו גם הזדמנות לבקש ממנו שיודעים מראש שמגיעים אליהם לשבת או לחג אורחים מרצים, נשמח לעדכון ותיאום שיעור.

הרצאות TED – ההרצאות בנושא "החיטה צומחת שוב" זימן היבטים שונים של צמיחה בהשראת המקורות, בצל המלחמה. תודה להילה על ההנחיה ותודות על השיתוף האישי הלא פשוט ומשמעותי עבור כולנו, לכם – אורן ברנע, עידית לנדאו וטל ביליה.

בהמשך הלילה שתינו בצמא מתורתם של שרה עברון, הרב ארי סט, יעקב שנרב ויצחק שלומי. עלתה בישיבתנו השאלה – האם יש צורך בשיעורים עד תפילת וויתקין? האם על הוועדה לטרוח ולגייס נותני שיעורים גם לשעות שמדובר ב – כעשרה שומעים? בסופו של דבר ראינו חשיבות במסגרת לימוד תורה כל הלילה עד וויתקין למעוניינים בכך גם אם מועטים הם. חשיבות נוספת ראינו בהמצאות קבוצת מבוגרים בבית הכנסת וסביבתו בשל הילדים והנוער המתקבצים ובאים.

ושוב עלתה השאלה – מי אחראי לילדים ובני הנוער המחכים לשחר שיפציע? ההורים? המדריכות? מי שנמצא ממילא בבית הכנסת? מי שמוציא כיבוד ושומר על ניקיון פינת השתייה?

מתוך חשיבה על החג הזה וחגים אחרים, על שבתות וימות החול, בכולם ברצוננו להגביר את לימוד ארון הספרים היהודי בקרב ילדינו מגן חובה ועד החטיבה. (בהנחה שרוב התיכון נמצאים רוב השבוע וכן שבתות לא מעטות בפנימיות ובעומסים לימודיים). בקשתנו – להקים צוות של נציגי ציבור עם נציגי ועדות חינוך ודת שיתמקד בעניין זה. הורים / סבתות וסבים / שמוכנים לפעול בצוות העשרה תורנית חוויתית, מוזמנים לפנות ל: מילכה רכזת החינוך או תרצה רכזת ו. דת.

מקומות ישיבה לקבוצות בליל שבת בבית הכנסת – בעקבות ריבוי הקבוצות המתארחות בסעד בשבתות, בבקשה – ידעו לפני השבת את זיו יערי או עמיעד בן-עמי והם יסייעו בהושבת הקבוצה בבית הכנסת.

מעיל חדש לספר תורה – משה וערבה בן עמי תרמו מעיל חדש לספר תורה לזכר הוריהם, מאיר ואסתר חבשוש, דב ושושנה מוזס. שנזכה כולנו להשתמש בו שנים רבות בבריאיות איתנה.

בשם ואצת דת – תרצה

דבר ה'ו"ר

חברים וחברות, קהילת סעד

אלו לא ימים רגילים – אלו ימים לא פשוטים ורגישים, בחזית הצבאית ובעורף האזרחי. במקביל למלחמת חרבות ברזל המתמשכת, השבוע מדינת ישראל וצה"ל החלו במבצע עם כלביא להסרת האיום מאיראן. כנגזרת מכך אנחנו ממשיכים להתמודד עם מציאות מורכבת המחייבת אותנו לאחריות אישית, קהילתית וציבורית. תקופה המעמידה אותנו (שוב) כפרטים כקהילה, כעם, באתגרים של אורך נשימה, סבלנות וערבות הדדית.

בשבוע האחרון אנחנו בסעד בהערכות על פי ההנחיות של פיקוד העורף והאוגדה המרחבית. בראשות צוות חירום יישובי, יחד עם בעלי התפקידים, מנהלי הפעילויות, הרבש"ץ, וכיתת הכוננות, אנו מבצעים הערכת מצב רציפה ונערכים לכל מענה ככל שידרש. חשוב לשמור ולפעול על פי ההנחיות. אשרינו שזכינו להרבה מתנדבים בעלי יוזמה ורצון. תודה גדולה על העשייה, ההתגייסות, המסירות והנוכחות – יחד, נגייס את הכוחות האישיים ומשאבי הקהילה ונשמור על תפקוד מיטבי של הקיבוץ ועל איתנות וחוסן הקהילה שלנו.

אני כותבת את המילים האלו בהפוגות בין האזעקות והירידה למקלט בבניין הקומות בו אני מתגוררת במרכז. ירידה רגלית של חמש קומות במדרגות מפותלות באישון לילה... ושוב לפנות בוקר... ושוב תחושת המתח והאי ודאות, ושוב המחשבות נודדות וטורדות והחרדה... הטלפון המידי לילדים, למשפחה, לוודא שהכל ב"סדר". שנה ותשעה חודשים... קשה להתרגל למציאות כל כך כאוטית, לרכבת ההרים הרגשית והנפשית ולנסות לייצר יציבות ושגרה שאנו כה זקוקים לה.

אני נזכרת ונאחזת במילים של רחל שפירא מתוך שירה נחמה:

"מי שחווה את בערת הקיץ, ליבו לבית, ופני הנוף ראי לחרדותיו.

את מי ישיב, את מי ירגיע, ועל מה יתפלל עד סתיו.

זה בזו נביט, ונתמה שנית, אם ראינו נכונה.

לפעמים אני, לפעמים אתה, כה זקוקים לנחמה"

בתפילה לשלום כוחות הביטחון ושנוכח להשבת אחינו החטופים במהרה.

איילנה כראודה - יו"ר קיבוץ סעד

לו יהי / קובי אהבה

"עוד יש מפרש לבן באופק, מול ענן שחור כבד". השיר נכתב והולחן ע"י נעמי שמר, ונהיה לאחד הסמלים של מלחמת יום הכיפורים, כשהיה חשש כבד מאוד לביטחון מדינת ישראל, ממש בדומה למה שעברה המדינה ב-7 באוקטובר. הניגודיות במילות השיר - לבן מול שחור, ערב מול אור, ועוד מילים רבות המלוות את השיר, מבטאת היטב את התחושות הקשות אל מול התקווה שתמיד, אבל תמיד, חייבת להיות נוכחת בחיים שלנו.

"ואם השיר הזה נשמע לכם מוכר" אז כן, שמר אהבה את אחד השירים היפים של הביטלס - "LET IT BE" וכתבה את "לו יהי" ברוח הלחן המקורי. בעלה, מרדכי הורוביץ, ששמע את מילות השיר דרש ממנה להלחין לשיר עם מילים כל כך יפות מנגינה מקורית: "אני לא אתן לך לבזבז את השיר הזה על מנגינה של זרים. זוהי מלחמה יהודית, ותחברי עבורה מנגינה יהודית."

מוקדש לעם ישראל ובפרט לכוחות הבטחון על כל גווניהם וצבעיהם – שישבו בשלום.
מוזמנים לשמוע את גרסת הכיסוי (cover) המחברת בין שני השירים.

למי שמעוניין לצפות בביצוע השיר: יש לכוון את המצלמה של הפלאפון על הברקוד, וללחוץ על הקישור הצהוב שמופיע על המסך

מכתב תודה

ברצוני לשתף אותכם במכתב תודה ממפגש מלווי קהילות הנגב המערבי, אשר התקיים בסעד. במפגש נכחו נציגי מנהלת תקומה, החטיבה להתיישבות, חברת אשחר, ורכזי ומלווי הקהילות - המנהלת את הפרויקט.

לכבוד הנהלת קיבוץ סעד,

ברצוני להודות לכם מקרב לב על האירוח החם והלבבי של מפגש מלווי קהילות הנגב המערבי, אשר התקיים אצלכם אתמול. במפגש נכחו נציגי מינהלת תקומה, החטיבה להתיישבות, חברת אשחר - המנהלת את הפרויקט, וכמובן רכזי ומלווי הקהילות מטעם פרויקט ליווי הקהילות, בארבע המועצות האזוריות בנגב המערבי. אנו מוקירים את רוחב הלב, ההשקעה והאווירה הנעימה שיצרתם, כל אלה תרמו רבות להצלחת המפגש.

כחלק מסדר היום של המפגש, ביקשנו משרון בראל, מנהלת הקהילה, לשתף על לכידות קהילתית כעוגן להתמודדות עם מצבי משבר. בנוסף, ביקשנו מדבורה מיטלמן, המלווה אתכם מטעם הפרויקט, לספר בעין מקצועית על תפקיד הליווי לאורך זמן ולאור צרכי הישוב המשנים. הדברים של שרון ושל דבורה היו מעוררי השראה וגרפו מחמאות רבות, כאשר המלווים והצוות כולו למדו והעשירו את עצמם. בכך תרמתם גם אתם מהעשיה החיובית שלכם לכלל ישובי הסביבה. תודה!

בתקווה להמשך עשיה משותפת, חיזוק ההתיישבות, צמיחה ובשורות טובות. בברכה,

צמחי אלה

מנהל פרויקט ליווי הקהילות

פס כף 1301 אשחר והחטיבה להתיישבות

פינת החטופים והנעדרים

אליהו מרגלית הי"ד

בן 75, ניר עוז

אליהו מרגלית נולד בשנת 1948, נולד בשכונת יד אליהו בתל אביב, והגיע לקיבוץ ניר עוז עם גרעין נח"ל של השומר הצעיר. הוא הקים בית יחד עם אשתו דפנה בניר עוז, ושם גידלו את שלושת ילדיהם. מספרים עליו שהוא אהב להיות קיבוצניק, אהב את בעלי החיים ואת אורות הסוסים שטיפח. אליהו נחטף מניר עוז במצב לא ידוע. ב-07:00 בבוקר של יום שבת הוא יצא להאכיל את הסוסים בקיבוץ, ובאזור האורווה נמצאו הרבה סימני דם. יחד איתו נלקחו גם הסוסים שלו. בתו, נילי מרגלית, נחטפה גם היא ושחררה ב-30.11.23. יום למחרת שחרורה, התבשרה המשפחה כי אליהו נרצח בשבי חמאס.

מי יתן וישוב לקבר ישראל ולמנוחת עולמים במהרה.

עיתון מנהלתי של מנהלת הא"ל הרק

הורים יקרים,

לאחר חודשיים וחצי בתפקיד כבר מצאתי את עצמי נדרשת להתמודד עם אתגר לא פשוט אבל לא בלתי אפשרי. אבל אל תדאגו אני מגיעה עם ניסיון ממסגרות בעיר אחרת וכאן בקיבוץ זכיתי לפגוש הון אנושי מדהים שמוכן לחשוב יחד, להקשיב, לפתוח את הראש ולמצוא פתרונות גם כשלא פשוט.

לפני שאפרט על ההתמודדות התקופה חשוב לי להתחיל עם מה שהיה כאן לפני המלחמה. במהלך השבועות הראשונים לתפקידי זכיתי להכיר לעומק את צוותי הגיל הרך, קיימנו מפגש היכרות משמעותי יחד עם המדריכה הפדגוגית יעל רבי ולאחר מכן נפגשתי עם כל אחת מהצוותים לשיחה אישית. היה לי חשוב לשמוע על תפיסתן החינוכית, התחושות מהעבודה בקיבוץ, והחזון שלהן לגבי המסגרת. שמחתי לגלות צוותים מקצועיים, יציבים, אכפתיים ובעלי נכונות אמיתית להתפתח ולצמוח.

בכל המסגרות מתקיימת הדרכה חינוכית סדורה והצוותים נהנים מליווי מקצועי קבוע. פרויקט חדש ומשמח מתקציב תקומה גני רימון ודקל נכנסו לתוכנית של הקמת חממה בחצר הגן. זוהי דרך נהדרת לחשוף את הילדים לעולם הצומח, לטפח סקרנות וללמוד מתוך חוויה והתנסות חיה בטבע. ואז הגיעה המלחמה.

בתקופה מאתגרת זו יחד עם הנהגת הגיל הרך ובשיתוף צח"י חינוך, נדרשנו לחשוב מחוץ לקופסה ולבנות פעילויות מותאמות למרחבים תקינים, בהתאם להנחיות פיקוד העורף. משחקיית "העץ הנדיב" נפתחה ע"פ מספר מוגבל של נרשמים מראש. פתחנו את גני רימון ודקל לפעילות הפגה עם "תנועה בקצב" כבר ביום חמישי האחרון כשצוותי הגיל הרך הגיעו לפגוש את הילדים ולהיות שם עבורם.

אני רוצה לשבח את הצוותים הנפלאים שלנו שבאופן מיידי, מרגע סגירת המסגרות, התגייסו ליצור תכנים דיגיטליים מותאמים לגיל הילדים: סרטונים, שירים, דקלומים, משימות, סיפור לפני השינה, וסרטונים מהחצר ומהבית הכול מתוך רצון לשמור על קשר, על רצף חינוכי ועל לב פתוח גם מרחוק.

אנחנו שולחים חיבוק חם ואוהב לבת השירות שלנו בגן רימון מרים מובשוביץ עם ההודעה המצערת על פטירת בן דודה טל מובשוביץ ז"ל חייל מילואים שנהרג השבוע.

שלחנו למרים מארז עוגיות לכבוד שבת ומכתב מכל צוות הגן וההורים.

מאחלת לכולנו ימים שקטים, חיזוק, תקווה, ושבת שלום.

לכח,

אורנית ארואס

מנהלת הא"ל הרק

מנהל את הצרכ:

א"ה, ביום שני י"א תמוז, 7.7 יתקיים מפגש מרתק עם המאיר שי צ'רקה, על איור סיפורי ש"י עגנון.

וצאת דת

מקום יפה לקפה (או תה) – שאלות הטבע ציניות צוקים

תיאור המקום: השבוע הייתה לחלקנו מעין אווירת קורונה משונה, בה יש הרבה זמן פנוי אך דרכים יחסית מוגבלות לנצל אותו. יחד עם זאת, ברוך ה' באופן פרדוקסלי הפעם אנחנו מרגישים מעט בטוחים יותר, וניתן להסתובב בצורה אחראית ובטוחה וליהנות מהשפע הנהדר שסביבנו ברדיוס הקרוב. יש את השדות בהם אוספים עכשיו גידולים שונים- קולורבי, תפוחי אדמה, בצלים, כרובים ועוד; ניתן גם להגיע למנחת המטוסים, לגידולי התירס הגבוהים והמרשימים, באלות חציר יפות ופוטוגניות ובכלל להסתובב ולגמוע בעיניים את המרחב שהולך ומצטמצם לו. בכיוון אחר ויותר קרוב, יש את גינת הקקטוסים שהייתה ועודנה פנינה מפוארת בקיבוצנו, מוזיאון חי ומרתק שהינו מושך ומרתיע בעת ובעונה אחת. הרפת כמו תמיד פתוחה וכיף להגיע עם הילדים ולצפות בחליבה או ביונקיה, ואני מניח שלכל אחד הפינות האהובות עליו בין שהן מהמוזכרות עד כה ובין שאינן.

בחרתי להתמקד בפינה שאמנם נכתב עליה בעלון בעבר אך אולי היא פחות מוכרת כעת בשל הוותק רך הימים שלה, אך כבר עתה היא מקום נחמד לשתות בו קפה. חשוב לציין שהגעה היום תספק בעתיד את האפשרות לומר בעתיד "אני שתיתי פה קפה עוד כשהמקום עוד היה בחיתוליו", כי כמו בכל קיבוץ פז"ם זה משאב יקר מאוד ובעל משמעות למעמד של כל חבר בעיני עצמו בעיקר, וזו הזדמנות טובה לבססו.

הגעה: נוסעים מהשער החדש ישר בלי לפנות, עוברים את הפניה לכוון הגזר, נוסעים מאחורי הרפת ולפני הפניה לכוון השכונה, אחרי מערום באלות חציר, נמצאת הפרגולה המרשימה. במקום ישנו בוסתן צעיר עם גפנים, רימונים, תאנים, זיתים, ולהשלמה גם מנגו והדרים. ישנם גם אמריליסים רבים וכן עצי נוי. בנוסף ישנה פינת מדורה, ספסל נדנדה וספסלי עץ.

טוב לדעת: ראשית, הפעם ארחיב את האתגר כדי לאפשר לנוספים להיכנס להגרלה מלבד דני ברט שמקפיד לשלוח למדור תמונות מרחבי העולם בלבוש חלקי. השבוע ניתן לשלוח לי תמונות עם כוס קפה מפינות חמד בקיבוץ שהוזכרו כאן או שלא, ובתנאי שאינן בסביבת הבית הקרובה. מי שמצטלם עם אדם נוסף שאינו ממשפחתו יקבל הזדמנות כפולה בהגרלה (כמובן כולל בני נוער).

שנית, אנצל את ההזדמנות להזכיר את גמ"ח ההרמות על שם אוריאל רדיזקוביץ' לבוקסות לכל אירוע. בגמ"ח בוקסה גדולה להרמת האווירה עם מיקרופונים אלחוטיים מקצועיים, מתאים ממש לערב בבריכה שתיפתח חזרה במהרה בימינו אמן, לבר/בת מצווה, יום הולדת, ערב קריוקי או כל אירוע אחר. ישנה השתתפות עצמית סמלית בעת ההשאלה, כתרומה לגמ"ח בלבד לצורך תפעול וקניית ציוד נוסף. את הגמ"ח פתח אחי לזכר חברו הטוב שאהב לחגוג ונפטר בטרם עת בלי קשר למלחמה. מוזמנים לדבר איתי אם מעוניינים לשאול או לפרטים נוספים, מוזמנים גם להציע לחברים מהאזור, ואפילו מעלומים.

תזכורת- שלחו תמונות שלכם עם כוס קפה באחד האתרים שהופיעו במדור, התמונות שישלחו לוואטסאפ או לכתובת המייל shdominitz@gmail.com יזכו לתהילת עולם בעלון זה ממש, ומבין השולחים תוגרל ערכת קפה מהודרת.

מה דוא"ל

אין לנו ארץ אחרת

בשבת פר' "בהעלותך" (14.6.25) נפל טיל אירני בעיר הגלילית טמרה. רג'א חטיב, איבד את אשתו ושתי בנותיו, במתקפה האיראנית בטמרה.

ביום שלישי האחרון, פנה רג'א למשלחת המנחמים כשדמעות חונקות את גרונו ואמר: "איבדתי שתי הבנות שלי, את אשתי היקרה, אשתו של אח שלי [...] וקוראים: "שיישרף לכם הכפר" זה לא קל. זה פגע בי. אני מבקש מכם לעצור אותם כמו שאתם עושים לאנשים הפנאטיים מהמגזר שלנו. לעשות את זה גם מהצד השני. את כל אלה הפנאטיים שעושים סדק בחברה שלנו, סדק בין היהודים לבין הערבים. נגזר עלינו [הוא מצביע כלפי מעלה] לגור ביחד. אין מה לעשות. **אין לנו ארץ אחרת**"

הטילים לא מבחינים בין מוסלמים, יהודים, נוצרים ודרוזים. מסתבר שדווקא מבני עמינו, יש מי שמבחינים, יש מי שחוגגים פגיעת טילים בבני אדם שלא עשו רעה לאיש רק מפני שהם ערבים.

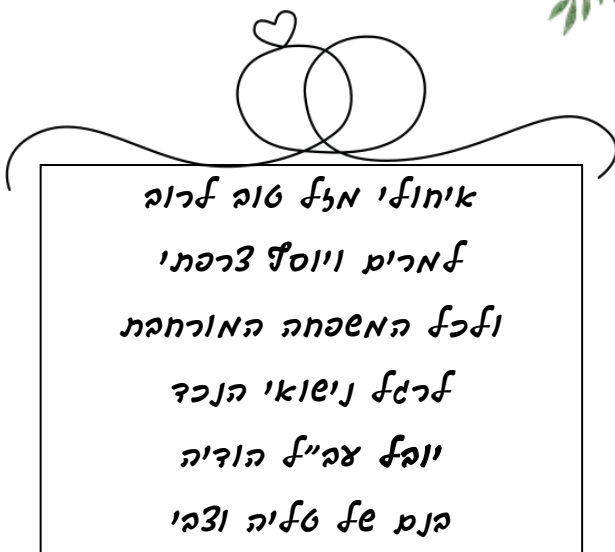
מנגד, אלפי יהודים וערבים הגיעו לנחם. וכך דיווחה הרבקה הדס רון זריז דיווחה על ניחום הנשים: "שורה ארוכה של נשות המשפחה יושבות אבלות. שקט וכאב ובכי מאופק. [...] הושטנו יד [...] חיבקנו, בכינו ביחד, כאב כבד מנשוא. משפחה של נשים חזקות ומרשימות בצורה יוצאת דופן כאב בלתי נסבל. מודה על האפשרות להיות איתן ולו לרגע". (תודה לגדי גבריהו וארגון תג מאיר שפרסמו את דברין של רג'א חטיב ואת דברי הדס רון זריז).

בשבת פי' "בהעלותך" פגע הטיל בתושבי טמרה וקולות השנאה הנוראה לא אחרו לבוא. לא על אלדד ומידד היה ליהושע לזעוק: "אֲדֹנָי מִשְׁכָּה כָּלֵאִם" אלא על אחינו השמחים על דם חפים מפשע. "אֲשֶׁר נִוְאלְנוּ וְאֲשֶׁר חָטְאוּנוּ". אני מקשיבה לכאבו של רג'א חטיב ונזכרת בסיפורה של מרים, בסוף פרשת "בהעלותך". מרים שנענשה בצרעת בשל דיבורה במשה "אֲדֹת הָאִשָּׁה הַכֹּהֵנִית". ומה דינם של מי שביקשו לחגוג על הדם? האם די בצרעת והוצאה לשבעה ימים אל מחוץ למחנה? דומה שנגע הגזענות הולך ומתפשט ועלינו לעוקרו מן השורש כיי' **אין לנו ארץ אחרת**."

גילי זיוון

פיתת המזל הטוב

קהילה יקרה,

"עם כלביא" - מלחמת אירן בתוך מלחמת חרבות ברזל.

ימים מתוחים עוברים על כולנו, כבר כמעט שבוע שאנחנו ב"מלחמה בתוך מלחמה", המערכה כנגד איראן שמביאה איתה אתגרים רבים שהמדינה לא ידעה והנחיות מחמירות שסגרו את כל המערכות והפעילויות בקיבוץ. צח"י פועל באופן רציף ושוטף מבוקר שישי 13.6.25 ב-03:00. הופעלו צוותי לוגיסטיקה, רווחה, אוכלוסייה, בריאות, גיל שלישי וחינוך. בכל יום מתקיימות הערכות מצב ואנחנו פועלים מול פקע"ר, יקל"ר והאוגדה וכמובן שפועלים בשיתוף עם המועצה. במהלך השבוע פעלנו מול היקל"ר והאוגדה על מנת לאשר הקלות לפעילויות במרחבים מוגנים (ילדים, גיל שלישי, תפילות) כמובן בהתאם להנחיות פקע"ר.

לשמחתנו ההקלות בהנחיות אפשרו לנו להחזיר את פעילות מועדון הוותיקים ופעילויות החינוך בגיל הרך והחינוך החברתי בצורה חלקית. זה המקום לציין כי מנהלות החינוך – מילכה כהן ואושרית ארובס שנכנסו במלוא הכוח לניהול החינוך בחירום ויחד עם הצוותים המסורים פעלו ליצירת פעילות בלתי פורמלית לכל הילדים במערכות החינוך. תודה לכן ולצוותים על הגמישות, היצירתיות ואופן הביצוע בהפעלת ילדי הקהילה כולה. תודה לכל חברי וחברות צח"י ולנחום ואיתי, יו"ר צח"י וסגנו על ההובלה.

עקב מצב החירום, נדחו דברים אחדים שהיו על שולחן העבודה. יחד עם מצב החירום, נמשיך לקדם את הנושאים על סדר היום וביניהם שיוך דירות, הקמת צוות אורחות חיים, שיח קהילתי בנושא צמיחה דמוגרפית וקידום הקליטה במהלך הקיץ.

אסיים בתפילה להחזרת 53 החטופים והחטופות, לשלומם של החיילים והחיילות וכל כוחות הביטחון ולהחלמתם של כל הפצועים בגוף ובנפש.

 עם כלביא

ערן